

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814203633
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814203633.2

Rozhodnutie

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol. s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa č. 10 proti odporcovi Y. Č., W.. XX.XX.XXXX, M. F. R., R. Č.. XXX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou Y. Š., tajomníčkou Okresného súdu Revúca za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum č. 2, právne zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košice, Park Angelinum č. 2, o zaplatenie 652,09 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 503,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 26.01.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 85,44 € na účet jeho právneho zástupcu a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 09.06.2014 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 652,09 € s príslušenstvom a to jednak titulom náhrady škody vo výške 149,- € a titulom nezaplatennej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 503,09 €. V odôvodnení návrhu uviedol, že s odporcom uzavrel zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6338862, A6338891 a A5112092, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle týchto zmlúv vypožičal odporcovi 3 kusy SIM kariet, ktoré mu umožňujú využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval na tom skutkovom základe, že sa jedná o škodu za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C1-01 vo výške 39,- €, Nokia C1-01 vo výške 39,- € a Huawei E1752 USB modem vo výške 71,- €, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Túto škodu mal odporca navrhovateľovi spôsobiť tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Nárok na nezaplatenú cenu za poskytnuté telekomunikačné služby si navrhovateľ uplatnil za obdobie jún až október 2012, pričom uviedol, že odporcu na jej úhradu vyzval pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013, na čo však odporca nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

Okrem toho navrhovateľ v návrhu uviedol, že si v konaní neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu, ktorá bola dohodnutá v dodatkoch k zmluvám o pripojení v súhrnnej výške 149,- € z dôvodu, že táto bola v inom súdnom konaní, v rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co 91/2011, označená ako neprijateľná zmluvná podmienka, preto je navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu, pretože okrem škody za akciový telefón navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania a práve z tohto dôvodu boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty.

Opatrovník odporcu sa k návrhu nevyjadril.

Do konania dňa 11.9.2014 vstúpil vedľajší účastník, ktorý vo vyjadrení k návrhu poukázal na ustanovenia v dodatkoch k zmluvám o pripojení upravujúce zmluvnú pokutu a na ustanovenia § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, § 53 ods. 5 a § 53a/ ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. K žalovanému nároku navrhovateľa na náhradu škody vo výške 149,- € uviedol, že sa túto sumu navrhovateľ snaží presadiť ako náhradu škody, v skutočnosti ju však požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačných zariadení. Vedľajší účastník pripustil, že ak by bola dohodnutá viazanosť v dodatku k zmluve o pripojení platná, mohlo by porušenie záväzku viazanosti spôsobiť navrhovateľovi škodu, malo by však ísť o skutočnú škodu, pričom považuje skôr len za teoreticky možné, aby takáto skutočná škoda zodpovedala presne rozdielu trhovej a akciovej ceny telefónov. Rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvnej dohody. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu. Navrhovateľovi nemohla vzniknúť škoda na telekomunikačných zariadeniach, nakoľko už (pozn. súdu po ich predaji) nebol ich vlastníkom. Zo zmluvy, z dodatku ani Všeobecných podmienok, nevyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z Dodatku vyplývajú, teda povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas celej doby viazanosti alebo povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia nebolo zo strany navrhovateľa v kúpnej zmluve ani viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Jediná forma sankcie za porušenie vymedzenej skupiny povinností odporkyne z Dodatku k zmluve o pripojení (aj povinnosti riadne a včas uhrádzať ceny za poskytnuté služby) bola medzi navrhovateľom a odporcom dohodnutá v čl. 2.5 Dodatku zmluvná pokuta.

Vedľajší účastník zároveň uviedol, že do konania vstúpil len v časti týkajúcej sa samostatného právneho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody, pričom ak sú v žalobe spojené viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, nič by nemalo brániť tomu, aby do konania vstúpil len vo vzťahu k nároku, ktorý bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne, v rozpore so spotrebiteľským právom. Pritom nárok na neuhradené služby považuje vedľajší účastník za dôvodný a jeho aktivita v konaní sa týka len uplatňovanej náhrady škody. Pritom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.03.202013, sp. zn. 3Co/73/2013, rozhodnutia NSSR č. R 28/1970, R 53/1993 a uznesenie NSSR zo dňa 26.01.2011, sp. zn. 4MCdo/20/2010, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 23.09.2013, sp. zn. 16Co/182/2013 a ďalšie. Preto navrhol, aby súd konanie o zmluvnej pokute/náhrade škody vylúčil na samostatné konania, nárok zamietol a vedľajšiemu účastníkovi priznal nárok na náhradu trov konania v samostatnej časti týkajúcej sa nároku na náhradu škody tak, ako keby tu bol odporca plne úspešný.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to zmluvami o pripojení, výpismi z intranetového portálu navrhovateľa označenými ako „detaily k SOS“, dodatkami k zmluvám o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len Všeobecné podmienky) účinnými od 01.01.2012, pokusom o pokonávku, faktúrami, ktorými navrhovateľ odporcovi vyfakturoval cenu za poskytnuté telekomunikačné služby a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 6.12.2010 zmluvu o pripojení č. A5351332, v zmysle ktorej bol navrhovateľ povinný poskytovať odporcovi telekomunikačné služby a odporca bol povinný platiť navrhovateľovi za využívanie týchto služieb cenu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli všeobecné podmienky, cenník služieb a informácie o poskytnutých službách. Zároveň podľa zmluvy navrhovateľ odporcovi poskytol jednu SIM kartu, ktorá mu umožňovala telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom využívať. Toho istého dňa uzavrel navrhovateľ s odporcom dodatok k vyššie uvedenej zmluve o pripojení. V čl. 1 ods. 1.1 dodatku k zmluve o pripojení sa navrhovateľ s odporcom dohodli na aktivácii, resp. zmene určitého účastníckeho programu, ktorý mal byť aktivovaný a bol aktivovaný na SIM kartu navrhovateľa registrovanú na odporcu s prideleným telefónnym číslom. Zároveň v čl. 1, ods. 1.2 dodatku k zmluve o pripojení odpredal navrhovateľ odporcovi telekomunikačné zariadenie Huawei E1752 USB modem s tam uvedeným výrobným číslom so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu s DPH vo výške 9,- €.

Dňa 06.06.2012 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6338862 a A6338891 v zmysle ktorých bol navrhovateľ povinný poskytovať odporcovi telekomunikačné služby a odporca bol povinný platiť navrhovateľovi za využívanie týchto služieb cenu. Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv boli všeobecné podmienky, cenník služieb a informácie o poskytnutých službách. Zároveň podľa zmlúv navrhovateľ odporcovi poskytol SIM karty, ktoré mu umožňovali telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom využívať. Toho istého dňa uzavrel navrhovateľ s odporcom dodatky k vyššie uvedeným zmluvám o poskytovaní verejných služieb. V čl. 1 ods. 1.1 dodatku k zmluvám sa navrhovateľ s odporcom dohodli na aktivácii, resp. zmene určitého účastníckeho programu, ktorý mal byť aktivovaný a bol aktivovaný na SIM kartu navrhovateľa registrovanú na odporcu s prideleným telefónnym číslom. Zároveň v čl. 1, ods. 1.2 dodatku k zmluvám o pripojení odpredal navrhovateľ odporcovi mobilné telefóny zn. Nokia CI-01 s tam uvedeným výrobným číslom so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu s DPH vo výške 1,- €.

V dodatkoch k zmluvám o poskytovaní verejných služieb boli ďalej vymedzené práva a povinnosti navrhovateľa a odporcu pri využívaní telekomunikačných služieb a dohodnutého účastníckeho programu. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. a) dodatkov po dobu 24 mesiacov odo dňa ich uzavretia zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom ako účastník služieb poskytovaných mu navrhovateľom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. b) dodatkov sa odporca zaviazal, že nepožiada o vypojenie z prevádzky, alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty, pokiaľ mu takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy, pričom v takom prípade je povinný bez zbytočného odkladu pokračovať v užívaní služieb prostredníctvom inej SIM karty, ktorá nahradí vypojenú resp. deaktivovanú SIM kartu. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. c) dodatkov sa odporca taktiež zaviazal, že sa nedopusť takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto dodatku alebo v zmluve, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. d) dodatku sa odporca zaviazal, že bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. taký variant účastníckeho programu) alebo takú kombináciu účastníckych programov, že nedôjde k porušeniu záväzku Účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku. V čl. 2, ods. 2.5 dodatkov si účastníci dohodli pre prípad porušenia niektorej z povinností odporcu uvedenej v čl. 2, ods. 2.3 zmluvnú pokutu 71,- € (v dodatku k zmluve A5351332) a 39,- € (v dodatku k zmluve č. A6338891 a A6338862), pričom pokiaľ k porušeniu povinnosti dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty

sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti.

Z nepochybného tvrdenia navrhovateľa vyplynulo, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie jún 2012 až október 2012 a navrhovateľovi neuhradil faktúry č. 5179013408, 5175461880, 5175495322, 5179013283, 5178979050 a 5182524670, ktorými mu navrhovateľ túto cenu vyúčtoval. Zároveň odporca navrhovateľovi neuhradil ani ďalšie poplatky spojené s poskytovaním telekomunikačných služieb vyúčtované jednak vo vyššie uvedených faktúrach ako aj vo fa. č. 51789813155182524545, 5175463896 a 5182490525. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 odporcu vyzval na úhradu nezaplatených faktúr. Odporca na pokus o pokonávku reagoval ani čiastočnou úhradou.

Podľa ust. § 43 Zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného do 31. 10. 2011 zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarify.

Podľa § 42 ods. 1 Zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného do 31. 10. 2011 podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predpísaných služieb.

Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 78 ods. 9 Zák. č. 351/ 2011 Z.Z. o elektronických komunikáciách zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa čl. 5, bod 5.1 písm. b/ Všeobecných podmienok okrem iných oprávnení upravených v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v Zákone, má spoločnosť Orange Slovensko právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa Cenníka, ako aj súm k zaplateniu ktorých v prospech tretích osôb prostredníctvom spoločnosti Orange Slovensko sa Účastník zaviazal prejavom svojej vôle stanoveným spôsobom, napr. zbierky, produkty tretích osôb poskytované prostredníctvom spoločnosti Orange Slovensko (ďalej len „iné služby“), v lehote splatnosti podľa čl. 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 6 bod 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto podmienkach je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa Zmluvy a Cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod. 11.8. týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 11, bod 11.14 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške

0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange Slovensko voči účastníkovi aj z akéhokoľvek peňažného záväzku účastníka voči nej. V prípade ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange Slovensko, nárok na úroky z omeškania v tejto zákonnej výške.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ svoj návrh v časti uplatneného nároku 149,- € skutkovo vymedzil tak, že uviedol, že škodu v tejto výške mu odporca spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatkov sa zaviazal používať služby navrhovateľa a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia alebo vznik škody, c) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a d) zavinenie. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, majú skutkovú povahu a dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania leží na poškodenom, v danom prípade navrhovateľovi. Zavinenie má subjektívnu povahu a jeho existencia vo forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá (prezumpované zavinenie) - dôkazné bremeno o tom, že tento vnútorný vzťah škodcu k jeho objektívnemu konaniu nebol daný je na škodcovi.

Vo vzťahu k prvému predpokladu navrhovateľ uvádzal, že odporca porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy, konkrétne Dodatku k zmluve o pripojení zotrvať v zmluvnom vzťahu a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Aj porušenie kontraktuálnej povinnosti je porušením právnej povinnosti a môže založiť zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ bližšie nerozlišuje, ktorú z uvedených dvoch povinností odporca porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z ostatného skutkového vymedzenia ako aj predložených listinných dôkazov však mal súd preukázané, že odporca porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď navrhovateľovi neuhradil faktúry, ktorými mu túto vyfakturoval. Navrhovateľ neuvádzal žiadne skutočnosti a ani z listinných dôkazov ním predložených nevyplývalo, že by bol odporca porušil povinnosť upravenú v čl. ods. 2.3 písm. a, b, a d, zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu, napr. tým, že by bol zmluvu o pripojení vypovedal, odstúpil od nej pred dohodnutou dobou viazanosti alebo si zmenil účastnícky program na program s nižšou cenou ako bol ten, na ktorom sa navrhovateľ s odporcom dohodli pri podpise dodatku. Z listinných dôkazov nevyplýva a navrhovateľ to vo svojom návrhu ani netvrdil, že vôbec došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu s odporcom a ak k nemu došlo, či tomu tak bolo pred ukončením doby viazanosti upravenej v dodatkoch.

Keďže prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti mal súd preukázaný, skúmal, či sú splnené aj ďalšie dva objektívne predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

Škodu možno vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného, alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku navrhovateľa (poškodeného) a to či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti s) porušením právnej povinnosti odporkyne.

Otázkou teda zostáva, či suma 149,- € ako zľava z kúpnej ceny, ktorú navrhovateľ odporcovi poskytol pri kúpe mobilného telefónu predstavuje škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby navrhovateľa po celú dobu viazanosti dohodnutú v Dodatkoch. Dodatky k zmluvám o pripojení sú podľa svojho obsahu kombinovanými právnymi úkonmi. Je v nich upravená dohoda strán o aktivácii resp. zmene účastníckeho programu a v súvislosti s ňou sú tu upravené práva a povinnosti navrhovateľa a odporcu pri využívaní určitého účastníckeho programu. Okrem toho sú v dodatkoch upravené aj podmienky kúpy koncového telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu. Vo svojom čl. 1.2 predstavujú Dodatky kúpnu zmluvu, ktorou navrhovateľ odporcovi odpredal mobilné telefóny/zariadenie so zľavou z ich spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,- € resp. 9,- €. V čl. 2 ods. 2.1 je stanovená povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi kúpnu cenu v dohodnutej výške a určená lehota na jej zaplatenie. To že k splneniu povinností oboch zmluvných strán z kúpnej zmluvy došlo nie je v konaní sporné a túto skutočnosť nikto nenamietal. Taktiež je zrejmé, že zo zmluvy, z dodatku ani Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny MT v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z Dodatkov vyplývajú (teda povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas celej doby viazanosti alebo povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby). Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu nebolo zo strany navrhovateľa v kúpnej zmluve ani viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Jediná forma sankcie za porušenie vymedzenej skupiny povinností odporkyne z Dodatkoch k zmluvám o pripojení (aj povinnosti riadne a včas uhrádzať ceny za poskytnuté služby) bola medzi navrhovateľom a odporcom dohodnutá v čl. 2.5 Dodatkov zmluvná pokuta.

Povinnosť odporcu zaplatiť, alebo vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas nielenže nevyplýva priamo z dodatkov alebo všeobecných podmienok, ale ju nemožno vyvodit' ani z titulu náhrady škody. Zľava z kúpnej ceny koncového telekomunikačného zariadenia a mobilných telefónov totiž nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporcu. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi pri kúpe týchto zariadení poskytol nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti, ale len a len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy riadená a ovplyvnená, teda že, ako uviedol, odporcovi poskytol zľavu z kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa tento zaviazal platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Na formovaní vôle navrhovateľa ako aj odporcu pri uzatváraní dodatkov k zmluvám o pripojení a teda aj pri uzatváraní kúpnej zmluvy na mobilný telefón mali určite vplyv mnohé faktory ako sú na strane odporcu napr. ponuky iných mobilných operátorov, jeho majetkové pomery, potreba nového mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora a na strane navrhovateľa snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď.. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať odporcovi vyššie uvedené zariadenia so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby by bolo nenadobudnutie práve tohto očakávaného brutto zisku v podobe mesačných platieb odporcu za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny uvedených telekomunikačných zariadení takýmto následkom nie je.

Pre prípad porušenia povinnosti odporcu riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti si navrhovateľ a odporca v dodatkoch dohodli zmluvnú pokutu. Situáciu, v ktorej zmluvná pokuta bola v obdobných prípadoch niekoľkými okresnými súdmi (nielen jedným ako to uvádza navrhovateľ) vyhlásená za neprijateľnú podmienku a teda za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a plnenie z takejto zmluvnej podmienky už súd nemôže navrhovateľovi ani v iných obdobných konaniach priznať, si zavinil on sám, keďže povinnosť odporcu platiť zmluvnú pokutu formuloval v dodatkoch práve on. Takúto situáciu nemôže navrhovateľ úspešne sanovať tým, že nárok na zmluvnú pokutu, ktorý by mu, nebyť vyššie uvedenej vady, podľa dodatkov patril, sa bude snažiť pretvoriť taký iný právny nárok, ktorým tento nie je.

Však aj keby súd mal preukázané splnenie vyššie uvedených predpokladov vzniku škody, musel by v danom prípade konštatovať, že navrhovateľ v konaní dostatočne nepreukázal výšku uplatňovanej škody v sume 149,- €. Škoda podľa tvrdenia navrhovateľa mala predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou, za ktorú boli odporcovi skutočne odpredané. Ako listinný dôkaz o tom, že predajná cena mobilných telefónov/telekom. zariadenia odpredaných odporcovi bola v čase uzavretia dodatkov 40,- € a 80,- €, navrhovateľ súdu predložil výťažky z intranetového portálu spoločnosti Orange, na ktorých sú uvedené detaily týkajúce sa akcie ponúknutej odporcovi. Interný výťažok navrhovateľa, na ktorom sú uvedené jeho vlastné údaje týkajúce sa zmluvného vzťahu s odporcom nie je dostatočný a objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu telekomunikačného zariadenia v čase uzavretia dodatkov k zmluvám o pripojení. Taktiež je zrejmé, že keďže odporca za služby navrhovateľa po dobu niekoľkých mesiacov od uzavretia dodatku k zmluve o pripojení č. A 5351332 riadne uhradil cenu za poskytované služby vrátane platieb za zvolený účastnícky program, tvrdená škoda (ak by sa o škodu skutočne jednalo) nemohol navrhovateľovi vzniknúť v takej istej výške ako by tomu bolo, keby odporca neuhradil platby za poskytované služby už od začiatku zmluvného vzťahu založeného dodatkami. Výška takejto tvrdenej škody by logicky musela byť nižšia.

Výšku škody súd nemá preukázanú ani s ohľadom na tvrdenie navrhovateľa, že mu popri škode za mobilný telefón vznikli aj ďalšie škody, odlišné od tejto škody a to zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, ktoré si vzhľadom na náročnosť ich dokazovania neuplatňuje a že práve z tohto dôvodu bola v dodatku k zmluve dohodnutá paušalizovaná zmluvná pokuta. Vychádzajúc z tejto argumentácie navrhovateľovi škoda v rovnakej výške ako bola výška dohodnutej zmluvnej pokuty nemohla vzniknúť výlučne zo zľavy poskytnutej pri odpredaji koncového telekomunikačného zariadenia.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ako ani výšku uplatnenej škody, súd jeho návrh v časti 149,- € zamietol.

V ďalšej časti si navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie neuhradenej ceny za telekomunikačné služby poskytované odporcovi v mesiacoch jún až október 2012 a poplatkov s tým spojených. Tento nárok navrhovateľa mal súd v konaní preukázaný jednak nepochybným tvrdením navrhovateľa, ktoré odporca nerozporoval o tom, že odporcovi telekomunikačné služby v určitom rozsahu poskytoval ako aj faktúrami, ktorými mu cenu za tieto poskytnuté služby vyfakturoval a ktoré odporca riadne a včas neuhradil. Preto súd rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi dlžnú cenu za poskytované telekomunikačné služby vo výške 503,09 €.

Neuhradením ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v lehote splatnosti faktúry vystavenej navrhovateľom sa odporca dostal do omeškania so splatením tohto svojho peňažného dlhu voči navrhovateľovi, preto je povinný mu za čas omeškania platiť v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania z dlžnej sumy v zákonnej výške podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.Z. v znení účinnom do 31. 1. 2013, teda 8,75% ročne. Úrok z omeškania súd navrhovateľovi priznal od ním žiadaného dátumu 26.1.2013, nakoľko k tomuto dňu už odporca bol v omeškaní s plnením svojho dlhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci pomerný úspech (54,11 %) priznal právo na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci. Trovy konania navrhovateľa predstavujú zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 39,- € a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa advokátom vo výške 118,90 €, čiže spolu 157,90 €. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa mu patria podľa § 10 ods. 1, §13a ods. 1 písm. a/ a c/ a § 16 ods. 3 Vyhľ. č. 655/ 2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd) v tarifnej výške á 41,50 € + 2x režijný paušál vo výške á 8,04 €. V zmysle ust. § 18 ods. 3 Vyhľadávky sa odmena a náhrady právneho zástupcu navrhovateľa zvyšujú o 20% DPH, čiže o sumu 19,81 €. Keďže navrhovateľ mal v konaní čistý úspech 54,11 %, patrí mu nárok na náhradu trov v tomto rozsahu, čiže v sume 85,44 € (54,11% zo sumy 157,90 €). Náhradu trov konania uhradí odporca na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšieho účastníka súd nezaviazal povinnosťou nahraďiť navrhovateľovi trovy konania, nakoľko vedľajší účastník svojim konaním žiadne trovy konania navrhovateľa nevyvolal (porovnaj: Števček, M. a kol.: Občiansky súdny poriadok, komentár, C.H.Beck 2009 str. 240 - 241 (komentár k ust. § 93)).

Vedľajší účastník si v konaní uplatnil plný nárok na náhradu trov konania, predmetom ktorého bol nárok na náhradu škody a tvrdil, že do konania vstúpil len v tej jeho časti, ktorá sa týka tohto nároku. Napriek súdnym rozhodnutiam, krajských súdov, ktoré vedľajší účastník citoval vo svojom vyjadrení (zväčša sa jedná o rozhodnutia Krajského súdu Prešov) súd zastáva názor, že vstup vedľajšieho účastníka do konania na obranu účastníka - spotrebiteľa nie je možný len ohľadne časti uplatneného nároku. Pokiaľ vedľajší účastník zahľási svoj vstup do konania, môže sa jednať len o vstup do celého konania a nie len do jeho časti. Občiansky súdny poriadok pojem „časť súdneho konania“ pre účely vstupu vedľajšieho účastníka nepozná. Teda, aj keď vedľajší účastník v konaní namieta nezákonnosť alebo nesprávnosť len časti navrhovateľom uplatneného nároku, vždy musí vstúpiť do konania celého. Vedľajší účastník v otázke trov zdieľa procesný úspech resp. neúspech účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Preto ak návrh bol zamietnutý čiastočne, patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania podľa pomeru úspechu a neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupoval a to aj v tom prípade, ak vedľajší účastník v konaní namietal nesprávnosť iba časti navrhovateľom uplatneného nároku (druhú časť považoval za nerozpornú) a jeho námietky boli v plnom rozsahu zohľadnené v konečnom rozhodnutí.

Hoci súd pripúšťa, že argumentácia vedľajšieho účastníka má určitú logiku, avšak pripadala by do úvahy, len ak by súd časť nároku na náhradu škody vylúčil na samostatné konanie, tak ako to vedľajší účastník navrhoval. Tento návrh však súd zamietol. Súd nezastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľov vystupuje v konaní samostatne a teda možno samostatne a nezávisle od hlavného účastníka na strane ktorého v konaní koná, posudzovať jeho nárok na náhradu trov konania. Takáto argumentácia by mohla mať svoje opodstatnenie pri vedľajšom účastníkovi, ktorý do konania vstúpi podľa § 93 ods. 1 O. s. p., teda ak ide o osobu, ktorá má právny záujem na výsledku konania, nie však ak ide o vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Takýto vedľajší účastník nemá iný záujem na konaní a jeho výsledku, len obranu práv hlavného účastníka - spotrebiteľa. Takýto náhľad na postavenie vedľajšieho účastníka - združenie na ochranu práv spotrebiteľov v konaní je plne v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR R 62/2014, podmieňujúcou vykonávanie jednotlivých úkonov vedľajším účastníkom súhlasom hlavného účastníka, na strane ktorého v konaní stojí, ako aj s legislatívnym vývojom (Zák. č. 353/ 2014 Z. z., ktorý s účinnosťou od 1. 1. 2015 novelizoval § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku), ktorý dokonca samotnú možnosť vstupu právnickej osoby na ochranu práv spotrebiteľa do konania ako vedľajšieho účastníka podmienil výslovným udelením súhlasu hlavným účastníkom s takýmto vstupom. Z toho vyplýva, že vedľajší účastník, právnická osoba zriadená na ochranu práv spotrebiteľa by mala zdieľať jeho právne postavenie v konaní a to aj v otázke nároku na náhradu trov konania.

Naviac súd pripomína, že hlavným a jediným dôvodom vstupu vedľajšieho účastníka združenia na ochranu spotrebiteľa do konania je pomoc účastníkovi - spotrebiteľovi v ochrane jeho práv a nie získavanie majetkového prospechu v podobe náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).